

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 lipca 2018 r. około godz. 20.00 oskarżony J. P. zamieszkały w Ł. udał się swoim samochodem m-ki M. nr rej. (...) do sklepu spożywczego w miejscowości S.. Jadąc wówczas samochodem oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu przekraczającym 0,5 promila we krwi . Po przybyciu do sklepu (...) zakupił 4 butelki piwa oraz butelkę wódki o poj. 0,5 l (...). Zakupione piwo oskarżony umieścił w samochodzie , natomiast z butelką wódki podszedł do osób przebywających w pobliżu sklepu. Wdał się z nimi w rozmowę i częstował ich alkoholem , który także z nimi spożywał. W tym czasie o jadącym do S. nietrzeźwym kierowcy samochodu m-ki M. została powiadomiona Komenda Powiatowa Policji w P.. Funkcjonariusze Policji D. B. oraz P. Ś. przybyli o godz. 20.29 pod sklep w S.. Interwenującym policjantom oskarżony oświadczył, że przed ich przybyciem wypił pół piwa. Stwierdził również, że samochodem jeździł w godzinach porannych a potem przez cały dzień nim nie jeździł. Funkcjonariusze nie uwierzyli słowom oskarżonego zwłaszcza, że pokrywa silnika w jego samochodzie była ciepła.

W związku z uzasadnionym podejrzeniem popełnienia przestępstwa przez J. P. funkcjonariusze udali się wraz z oskarżonym do Szpitala (...) w P. , gdzie trzykrotnie pobrano jego krew do badań na zawartość alkoholu. J. P. został zatrzymany do wyjaśnienia. Trzy badania krwi wykazały odpowiednio: I badanie krwi pobranej o godz. 22.10 – 2,07 ‰ alkoholu , II badanie krwi pobranej o godz. 22.40 – 1,84‰ alkoholu , III badanie krwi pobranej o godz. 23.10 – 1,57‰ alkoholu.

(dowód: zeznanie P. S. k.13v-14,123v; W. K. k.16v,123v-124; A. D. (1) k.18v,124;C. K. k.20v,124-124v, M. B. (1) k. 23v,124v; H. F. k. 31v-32,124v-125; E. Ś. k. 25v-26,125-125v; M. B. (2) k.44v,125v; D. B. k.56v,125v-126; P. Ś. k.66v,132v-133; R. C. k. 28v,133; A. D. (2) k. 46v,133; J. K. k. 133-133v; L. D. k. 133v; protokół zatrzymania osoby k. 2-3; notatka urzędowa k. 5,6,7; protokół pobrania krwi ze sprawozdaniem z badania k. 53-54; protokół oględzin samochodu M. nr rej. (...) k. 58-63; opinia biegłego z zakresu fizykochemii alkoholu k. 69-75,138-142; wyjaśnienia oskarżonego k. 77v,122v-123)

Oskarżony J. P. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do stawianego mu zarzutu. Podał, że około godz. 20.00 pojechał ze swego domu w Ł. do miejscowości S.. Był wówczas trzeźwy . Po przyjeździe pod sklep wypił za budynkiem ćwiartkę wódki. Wcześniej kupił butelkę 0,5 litra wódki i częstował ludzi którzy tam siedzieli. Nic więcej poza tym alkoholem nie spożył.

(wyjaśnienia oskarżonego k.77v)

Na rozprawie głównej oskarżony zmodyfikował nieco swe pierwotne wyjaśnienia. Wyjaśnił, że po przyjeździe pod sklep wypił z posiadanej butelki o poj. 0,5 litra raczej więcej niż połowę. Po wypiciu alkoholu oskarżony poczuł się źle. Wyrzucił butelkę wraz z tym co w niej pozostało. Następnie wszedł do sklepu i zakupił butelkę wódki i 4 piwa. Zakupioną wódką częstował ludzi będących w pobliżu sklepu.

(wyjaśnienia oskarżonego k.122v-123)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd jedynie częściowo dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Bezspornym jest, że J. P. w dniu zdarzenia około godziny 20.00 kierował samochodem na dystansie Ł. – S.. Nie dano natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że w czasie prowadzenia pojazdu był trzeźwy. Twierdzenia oskarżonego odnośnie czasu i ilości skonsumowanego alkoholu nie tłumaczą stężeń stwierdzonych w pobranych od niego próbkach krwi (protokół pobrania ze sprawozdaniem z badania k. 53-54 oraz opinia biegłego k. 69-75,138-142). Należy zwrócić uwagę, że J. P. w trakcie trwania postępowania zmieniał swe twierdzenia odnośnie wypitego alkoholu. Przybyłym na miejsce policjantom powiedział ,

że wypił tylko pół piwa przed ich przyjazdem (zeznania D. B. k.56v,125v-126 oraz P. Ś. k.66v,132v-133) . W postępowaniu przygotowawczym J. P. stwierdził, że wypił ćwiartkę wódki po przyjeździe pod sklep w S.. Z kolei na rozprawie przyznał ,że mógł wypić „raczej więcej niż 250 ml wódki”. Jak widać oskarżony wykazał się daleko idącą niekonsekwencją w tym zakresie. Nie mając specjalistycznej wiedzy odnośnie fizykochemii alkoholu, nie przyznający się do winy J. P. próbował wytłumaczyć stwierdzone w jego krwi stężenia. Tym samym popadł w sprzeczności, których nie potrafił logicznie wyjaśnić. Trudno uwierzyć w to, że stres związany z przesłuchaniem w dochodzeniu sprawił, że oskarżony „nie wiedział co mówi”. Należy jeszcze zwrócić uwagę na zachowanie J. P. wobec policjantów, którzy poszukiwali osoby, która przyjechała samochodem marki M. pod sklep w S.. Oskarżony nie przyznał się początkowo policjantom, że jest właścicielem auta. Dopiero legitymowanie wszystkich osób obecnych pod sklepem pozwoliło na ustalenie, że mają do czynienia z właścicielem samochodu. J. P. bez namysłu odpowiedział policjantom, że samochodem przyjechał pod sklep w godzinach porannych. Zachowanie J. P. jakie zaprezentował w obecności funkcjonariuszy Policji wskazywało, że nie jest on szczerzy i zapewne ma coś do ukrycia. Policjanci dysponujący informacją o nietrzeźwym kierowcy M., widząc budzące wątpliwości zachowanie oskarżonego oraz słysząc dość niejasne tłumaczenia, mieli wystarczający powód aby dokonać zatrzymania J. P..

Sąd podzielił zeznania funkcjonariuszy Policji D. B. (k.56v,125v-126) oraz P. Ś. (k.66v,132v-133) . Świadkowie relacjonowali o faktach , które dostrzegli wykonując swe codzienne obowiązki służbowe. Świadkowie nie mieli żadnego interesu, aby zeznawać fałszywie na niekorzyść oskarżonego. Nie dopatrzone się w zeznaniach sprzeczności nakazujących wątpić w prawdomówność świadków.

Z pewną rezerwą sąd podszedł do zeznania świadków obecnych w czasie zatrzymania oskarżonego w S. - P. S. (k.13v-14,123v) , W. K. (k.16v,123v-124) , A. D. (1) (k.18v,124) , C. K. (k.20v,124-124v) , M. B. (1) (k. 23v,124v) , H. F. (k. 31v-32,124v-125) , E. Ś. (k. 25v-26,125-125v) , M. B. (2) (k.44v,125v) , R. C. (k. 28v,133) , oraz A. D. (2) (k. 46v,133). Zdecydowana większość wymienionych osób relacjonowała zdawkowo i zasłaniała się niewiedzą. Dało się odczuć, że świadkowie nie chcieli swymi zeznaniami szkodzić oskarżonemu. Z ich zeznań przebijała swoiście rozumiana lokalna solidarność z oskarżonym mającym kłopoty z Policją. W ocenie świadków oskarżony wyglądał na trzeźwego z czym oczywiście zgodzić się nie można. Osoby pod sklepem miały kontakt z oskarżonym, który rozmawiał z nimi i częstował niektórych z nich kupioną w sklepie wódką . Trudno uwierzyć w to, że świadkowie nie zauważyli, iż J. P. jest pod wpływem alkoholu mając na uwadze stwierdzoną później zawartość alkoholu w jego krwi. Należy zauważyć, że ekspedientka H. F. stanowczo zaprzeczyła na pytanie jednego z policjantów czy zatrzymany mężczyzna kupował w jej sklepie alkohol (zob. zeznanie A. D. (1) k.18v). Była to oczywiście nieprawda, gdyż J. P. kupił w jej sklepie piwo i wódkę.

Podobnie sąd ocenił zeznania świadków J. K. (k. 133-133v) oraz L. D. (k. 133v) . Świadkowie starali się przekonać sąd, że w dniu zdarzenia, bezpośrednio przed udaniem się samochodem do sklepu w S. oskarżony był trzeźwy. Trudno dać wiarę świadkom w powyższym zakresie skoro wnioszek przeciwny wynika ze sporządzonej w sprawie opinii opartej w znacznej mierze na wyjaśnieniach J. P.. Najwyraźniej świadkowie swymi nieszczerymi zeznaniami postanowili wspomóc oskarżonego, który niewątpliwie jest ich dobrym znajomym.

Sąd dał wiarę innym dowodom znajdującym się w aktach sprawy. Nie ujawniły się okoliczności nakazujące wątpić w ich prawdziwość. W szczególności jako obiektywną i fachową uznano opinię biegłego z zakresu fizykochemii alkoholu (k. 69-75,138-142) . Na podstawie deklarowanych przez oskarżonego ilości spożytego alkoholu oraz czasu jego spożycia biegły wyliczył , że oskarżony niewątpliwie spożył jego większą ilość niż podał w swych wyjaśnieniach, ewentualnie wypił alkohol w innym czasie. Zdaniem biegłego stwierdzenie J. P., że po tym jak prowadził pojazd spożył wyłącznie 0,25 l. wódki , jest nieprawdziwe. Biorąc pod uwagę stwierdzone w jego krwi stężenia alkoholu, w czasie kierowania samochodem wymieniony musiał znajdować się w stanie nietrzeźwości. Zdaniem sądu oskarżony po tym jak w stanie nietrzeźwości przyjechał samochodem pod sklep w S. , spożywał zakupioną w sklepie wódkę z innymi osobami. Wskazuje na to wprost zeznanie A. D. (1) (k. 124).

W tej sytuacji nie budzi wątpliwości, że oskarżony J. P. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości . Swym zachowaniem wyczerpał dyspozycję przepisu art.178a § 1 kk. Wymierzając oskarżonemu karę sąd uwzględnił okoliczności obciążające. Należą do nich niewątpliwie okoliczności popełnionego

czynu. J. P. na skutek spożytego alkoholu miał w znacznym stopniu osłabione zdolności psychofizyczne i stanowił zagrożenie dla osób poruszających się na drodze po której jechał. Miejscowości Ł. i S. dzieli odległość około 7 km. Okoliczności te świadczą o nieumiejętności korzystania przez niego z doświadczeń życiowych oraz lekceważeniu obowiązującego porządku prawnego. Niniejsza sprawa wskazuje również na to, że oskarżony ma najwyraźniej problem związany z nadużywaniem alkoholu.

Pośród okoliczności popełnionego czynu oraz prezentowanej postawy przed sądem nie dopatrzone są okoliczności działających na korzyść oskarżonego za wyjątkiem jego dotychczasowej niekaralności (k.160). Wprawdzie w zapytaniu o karalność figuruje skazanie J. P. za czyn z art. 178a § 1 kk przez Sąd Rejonowy w Ełku na mocy wyroku z dnia 18.10.2012 r w sprawie sygn. II K 908/12, jednakże z uwagi na wykonanie kar i środków karnych oraz upływ czasu skazanie to uległo zatarciu z mocy prawa. Biorąc pod uwagę wysokość zagrożenia ustawowego za popełnienie przestępstwa z art.178a § 1 kk, okoliczności przedmiotowe i podmiotowe popełnionego czynu oraz znaczny stopień winy sąd orzekł wobec oskarżonego na tej podstawie karę 100 stawek dziennych grzywny przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 10 zł. W ocenie sądu jest to sprawiedliwa reakcja mając na względzie okoliczności rozpatrywanego czynu.

Stosownie do treści art. 42 § 2 kk, sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych z wyłączeniem pojazdów kat. T na okres 3 lat. J. P. prowadzi gospodarstwo rolne, które zapewnia mu środki utrzymania w związku z czym zdecydowano aby pozostawić mu możliwość jazdy traktorem.

W myśl art. 43a § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 43 § 3 kk sąd zobowiązał J. P. do niezwłocznego zwrotu Starości P. posiadanego prawa jazdy.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 30.07.2018 r godz. 21.00 - 01.08.2018 r godz. 15.50, przyjmując że jeden dzień pozbawienia wolności równoważny jest dwóm stawkom dziennym grzywny i karę grzywny do kwoty 40 zł uznał za wykonaną.

O kosztach sądowych orzeczono w pkt VI wyroku obciążając nimi oskarżonego w całości.

ZARZĄDZENIE

- (...)

-(...)

- (...)

(...)